

Om rettferdighet

//

//]]]]> //]]>

En ny essaysamling reiser spørsmålet om hva rettferdighet er «i en tid preget av flerkulturalitet, transnasjonalisme og globalisering». Her er lite overblikk over omtalen boken [Rettferdighet](#) har fått på nettet i det siste.

I den siste utgivelsen til forskningsprogrammet [Culcom](#) skriver filosofer, jurister, teologer, økonomer og antropologer om et rettferdighetsbegrep under press. Bakgrunnen skal være «økt mobilitet av mennesker, rettsoppfatninger og økonomisk virksomhet».

Kjønnsnøytralitet urettferdig?

I et av bidragenne tar professor Ragnild Hennum opp debatten om hvorvidt crisesentre burde være kjønnsnøytrale. En [artikkel](#) på forskning.no tar opp denne problematikken:

Her ser Hennum nærmere på diskusjonen som fant sted i forkant av at lov om crisesentre ble

vedtatt sommeren 2009. Lovendringen medførte blant annet at alle landets kommuner nå fikk plikt til å ha et krisesentertilbud.

I lovforslaget fra Barne- og likestillingsdepartementet som ble sendt på høring, var krisesentrene kjønnsnøytralt utformet, det vil si at både menn og kvinner skulle ha lik adgang.

Hennum ser forslaget som et problematisk utslag av en rettferdighetstekning som ender opp i en one size fits all-praksis.

– Jeg tror man har hatt en forfeilet tanke om hva likestilling er, at det handler om å gi et tilbud som er prikk likt for alle, uavhengig av hvordan behovene ser ut.

Verdidebatt

Spørsmålet om forholdet mellom rettferdighet og likhet har også interessert Vårt Land-journalist Marianne Lystrup. Hun skriver om boken på nettstedet verdidebatt.no.

Det er jo ikke slik at løsninger blir rettferdige bare alle behandles likt. Mennesker er ulike og har forskjellige behov for å kunne oppnå sin rettferdige del av et eller annet gode. Men å finne den balansen, det er en utfordring vi aldri blir ferdige med å diskutere. Filosofene gjør så godt de kan, de legger sine kreative hjerner i bløt for å komme opp med gode teorier som kan være mulige å manøvrere etter. Allerede Aristoteles skal ha sagt at det er gjennom anerkjennelsen av ulikhet og frihet at rettferdighet kan oppstå, skriver Peter Normann Waage i sitt kapittel i boka.

Les kapittel på nettet

I et annet bidrag i boken skriver økonomene Jo Thori Lind og Kalle Moene om sin «gnierindeks», som skal gi en bedre forståelse av ulikhet og fattigdom i verden. Kapittelet kan leses i sin helhet på [nettsidene](#) til ESOP-senteret. Slik oppsummerer forfatterne selv bidraget:

//]]]]> //]]>

En person som samler seg formue og lever miserabelt, er en gjerrigknark; et samfunn hvor de rike samler seg formue og lar de fattige leve miserabelt, er på samme måte et gjerrig samfunn. Noen av de verste urettferdighetene i verden dreier seg om en slik samfunnsmessig gjerrighet mellom fattige og rike. At så mange lever i ekstrem fattigdom i en rik verden er urimelig, urettferdig og unødvendig. I denne korte artikkelen, som bygger på vår diskusjon i «Miserly developments» (Lind og Moene 2008), skal vi redegjøre for hvordan vi kan måle verdens gjerrighet overfor de ekstremt fattige. Vi er interessert i å måle om verdenssamfunnet er blitt mer eller mindre gjerrig i løpet av de siste 30 årene etter hvert som verden er blitt stadig rikere. Vi ønsker dessuten å se på hvordan utviklingsland opptrer overfor egne fattige, og hvordan Norge og andre rike land behandler sine dårligst stilte.

Se også Ivar Johansens [blogginnlegg](#) om gnierindeksen.

Boken er redigert av Beatrice Halsaa og Anne Hellum. Øvrige bidragsyttere er Beret Bråten, Thomas Hylland Eriksen, Kjersti Fjørtoft, Anne Hellum, Ragnhild Hennum, Jo Thori Lind, Odin Lysaker, Merete Havre Meidell, Kalle Moene, Afshan Rafiq, Stina Hansteen Solhøy, Vibeke Blaker Strand, Elisabeth Thorsen, Christina Voigt, Peter Normann Waage, Jorunn Økland. Mer om lanseringen på Culcoms [nettsider](#).